

انجمن علمی دانشجویی موسسه آموزش عالی ناصر خسرو

چگونه رتبه اعتباری خود را بهبود ببخشیم؟

از آنجایی که شناسنامه اعتباری و رتبه اعتباری شما در سامانه اعتبار سنجی قسمت مهمی از زندگی اقتصادی و مالی شما خواهد بود و نقش بسزایی در آن دارد، در شماره های اخیر بیان شد که شناسنامه اعتباری چیست و شامل چه بخش هایی می باشد، همچنین نحوه خواندن شناسنامه اعتباری نیز بیان شد تا بتوانید شناسنامه خود را به درستی و با دقت بخوانید و با بخش های مختلف آن کاملاً آشنا شوید. حال ممکن است رتبه اعتباری شما پایین باشد و شما را در اخذ تسهیلات دچار مشکل کند، چگونه می توانید رتبه اعتباری خود را بهبود دهید و از بروز مشکلات احتمالی جلوگیری کنید.

رتبه اعتباری شما ممکن است به دلایل مختلفی پایین باشد:

- اگر شما اقساط خود را بموقع و در سررسید خود پرداخت نکنید این امر برای شما امتیاز منفی در بر خواهد داشت و رتبه اعتباری شما را کاهش می دهد.
- چگ برگشتی در سابقه اعتباری شما درج شده و امتیاز منفی آن رتبه اعتباری شما را تنزل خواهد داد.

• عامل دیگری که در رتبه اعتباری شما اثر می گذارد و آن را کاهش می دهد بدهی شما به سازمان امور مالیاتی است.

• اگر ضامن افراد زیادی شده اید و یا اینکه یک نفر از آنها در پرداخت اقساط خود اهمال کند این امر در رتبه اعتباری شما تأثیر منفی خواهد گذاشت.

- اگر تعداد قراردادهای جاری وام شما زیاد باشد، امتیاز منفی برای شما منظور خواهد شد در واقع رتبه اعتباری شما نشان دهنده ریسک شما برای بانک و موسسات مالی می باشد، هر چه رتبه اعتباری شما پایین تر باشد ریسک شما برای بانک بیشتر خواهد بود و به این معنا خواهد بود که شما توانایی پرداخت مبلغ وامی را که توافق شده است را در آینده نخواهید داشت و بانک در اعطای تسهیلات سخت گیری بیشتری به عمل خواهد آورد. بنابراین هر یک از عوامل بالا ریسک شما را برای بانک افزایش خواهد داد. حال چگونه رتبه اعتباری خود را بهبود دهیم؟

شناسنامه اعتباری خود را کنترل کنید

برای اینکه بتوانید رتبه اعتباری خود را بهبود دهید ابتدا باید شناسنامه اعتباری خود را مشاهده کنید و بدانید چه قسمت‌هایی در آن وجود دارد. همچنین در صورتی که مغایرتی در گزارش شما وجود داشته باشد می‌توانید به یکی از شعب بانک‌ها مراجعه کرده و آن را به بانک اطلاع دهید تا اصلاح شود. رتبه اعتباری پایین شما به معنی نمی‌باشد که شما الزاماً تسهیلات دریافت نخواهید کرد. شما می‌توانید عادات‌های بد اعتباری خود را کنار بگذارید و رتبه اعتباری خود را بهبود بخشید و تسهیلات را آسان‌تر دریافت کنید.

عواملی را که تاثیر منفی روی امتیازتان دارد انجام ندهید

- همواره تلاش کنید تا قبض‌های آب، برق، گاز و تلفن را در موعد مقرر پرداخت کنید. پرداخت‌های با تاخیر سابقه شما را خدشه دار خواهد کرد و امتیاز منفی برایتان منظور خواهد شد.
 - همچنین سعی کنید اقساط تسهیلات و صورتحساب کارت‌های اعتباری خود را نیز در سررسید خود پرداخت نمایید. اقساط سررسید گذشته نیز امتیاز منفی برایتان به دنبال خواهد داشت.
 - تعداد قراردادهای جاری خود را پایین نگه دارید. در صورتی که تعداد قراردادهای جاری‌تان بالا باشد به این معنا است که مجموع بدهی‌های جاری شما زیاد است. بنابراین بانک این احتمال را می‌دهد که اگر شما تسهیلات جدید دریافت کنید توانایی پرداخت آن را نداشته باشید. این عامل نیز اثر منفی روی رتبه اعتباری شما دارد.
 - تعهدات غیر مستقیم (ضمانت‌ها) خود را پایین نگه دارید. تعهدات غیر مستقیم مانند قراردادهای جاری ریسک شما را برای بانک افزایش می‌دهد. همچنین سعی کنید ضامن افراد خوش حساب شوید. در صورتی که افرادی که ضمانتشان را پذیرفته‌اید اقساطشان را در سررسید پرداخت نکنند رتبه اعتباری شما نیز کاهش خواهد یافت. زیرا در صورت عدم پرداخت اقساط توسط آن افراد شما باید آن اقساط را بپردازید بنابراین ریسک شما برای بانک بالا خواهد بود.
 - مالیات و عوارض گمرک خود را بپردازید. در صورتی که بدهی مالیاتی یا بدهی گمرکی داشته باشید رتبه اعتباری شما کاهش خواهد یافت.
 - مراقب پرداخت چک‌ها خود باشید. در صورتی که چک برگشتی داشته باشید حداکثر امتیاز منفی برایتان در نظر گرفته خواهد شد.
 - برنامه‌ای داشته باشید تا زمان پرداخت‌هایتان را به یاد داشته باشید. تمامی قبوض و اقساط و چک‌ها در تاریخ سررسید باید پرداخت شوند در غیر این صورت امتیاز منفی برایتان درج خواهد شد.
 - در صورتی که رتبه اعتباریتان پایین است باید ابتدا سوابق منفی خود را پاک کنید:
 - در صورتی که اقساط سررسید گذشته یا مغوق دارید آن را در اسرع وقت پرداخت کنید.
 - اگر در سابقه خود بدهی مالیاتی و گمرکی دارید، آنها را تصفیه کنید.
 - در صورت داشتن چک برگشتی ابتدا آن را رفع سو اثر کنید
 - اگر ضمانت افرادی را قبول کرده‌اید و اقساطشان را پرداخت نکرده‌اند، از آنها بخواهید تا آن را پرداخت کنند.
- پس از آن تلاش کنید تا اقساط خود را سر موعد پرداخت کنید. از آنجا که سوابق منفی اعتباری در سامانه اعتبارسنجی تا پنج سال باقی می‌ماند بنابراین امتیاز منفی که کسب کرده‌اید به سرعت از بین نمی‌رود. در واقع بهبود رتبه اعتباری مانند کم کردن وزن است و نیاز به زمان دارد. در صورتی که عواملی را که باعث امتیاز منفی در شناسنامه اعتباریتان موجود است را پرداخت کنید و از این به بعد فرد خوش‌حسابی باشید رتبه اعتباریتان بهبود می‌یابد.

اطلاعات وقتی نظم می‌گیرند هویت پیدا می‌کنند

هفته جهانی حسابداری

فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC) یکی از مهم‌ترین نهادهایی است که در سطح بین‌المللی در زمینه حسابداری و حسابرسی فعالیت می‌کند. آیفک به منظور تقویت حرفه حسابداری و حسابرسی در جهان و در جهت حفظ منافع عمومی تاسیس شده است.

این فدراسیون در یازدهمین کنگره جهانی حسابداران در هفتم اکتبر ۱۹۷۷ در مونیخ (آلمان) و با حضور ۶۳ نهاد حسابداری و حسابرسی از ۵۱ کشور جهان تشکیل شده و مقر آن در نیویورک است. در حال حاضر اعضای فدراسیون شامل ۱۷۵ نهاد حسابداری و حسابرسی از ۱۳۰ کشور جهان می‌باشند که بیش از ۲/۸ میلیون حسابداری حرفه‌ای را تحت پوشش دارد. وظایف اصلی آیفک استانداردگذاری در سطح بین‌المللی در زمینه حسابداری و حسابرسی، تدوین استانداردهای آموزش حرفه‌ای مستمر، تدوین آیین رفتار حرفه‌ای برای حسابداران حرفه‌ای و تهیه استانداردهای حسابداری بخش عمومی است. فدراسیون بین‌المللی حسابداران در سال ۲۰۰۷ و در سی امین سال تاسیس خود دوم تا هشتم دسامبر (هفته دوم آذرماه) را به‌عنوان «هفته جهانی حسابداری» انتخاب و از اعضای خود در همه کشورهای جهان، خواسته یک هفته را به همین نام اعلام کنند و گردهمایی‌ها و آیین‌های ویژه‌ای را به همین مناسبت تدارک دیده و اجرا کنند. جامعه حسابداران رسمی ایران (IACPA) از اعضای اصلی فدراسیون بین‌المللی حسابداران و به‌عنوان نهاد قانونی حرفه حسابداری و حسابرسی در کشور با دارا بودن بیش از ۲ هزار حسابدار رسمی (CPA) به‌عنوان اعضای پیوسته و بیش از ۱۰ هزار عضو وابسته (کارکنان حرفه‌ای موسسات حسابرسی) درخواست ثبت «روز حسابداری» در تقویم رسمی کشور را به مراجع ذی‌ربط ارائه کرده و در حال پیگیری موضوع است. جامعه حسابداران رسمی ایران همه ساله در آذرماه مراسم ویژه‌ای را به‌عنوان «روز حسابداری» برگزار کرده و در این مراسم از پیشکسوتان حرفه و خادمان حرفه تقدیر و تکریم می‌شود و آیین سوگند حسابداران رسمی جدید را برگزار می‌کند تا با همراهی همه اهالی حرفه باعث تعالی حرفه حسابداری و حسابرسی در کشور شود.

مقاله با عنوان نقش مدیریت سود و هموار سازی سود در رفتار سیاسی مدیران در فصلنامه مطالعات حسابداری و حسابرسی (تنها مجله علمی - ترویجی حسابداری در ایران) چاپ گردید .

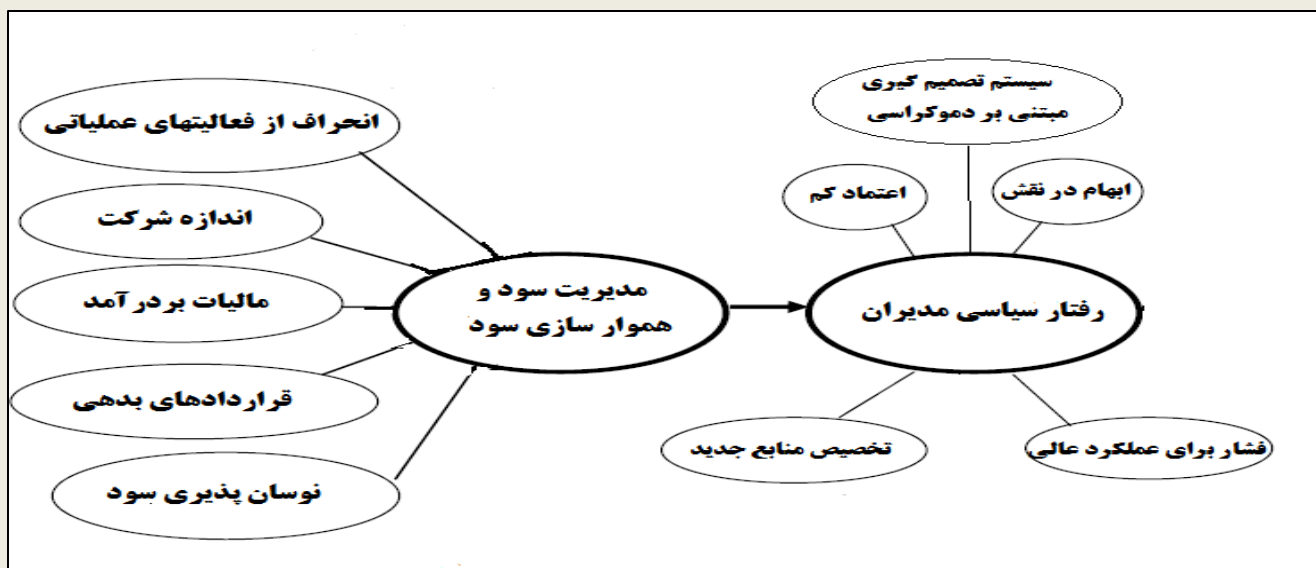
نقش مدیریت سود و هموار سازی سود در رفتار سیاسی مدیران
مجید مرادی
فارغ التحصیل کارشناسی ارشد از دانشگاه علامه طباطبائی
عضو هیئت علمی گروه حسابداری موسسه آموزش عالی ناصر خسرو ساوه

نقش مدیریت سود و هموار سازی سود در رفتار سیاسی مدیران خلاصه

امروزه مرز موجود بین گرایش‌های علمی برداشته شده و علوم مختلف به دلیل پیچیدگی و بار علمی زیاد در یکدیگر ادغام شده و یا مکمل هم گشته اند. حسابداری در قرن حاضر بر خلاف گذشته، دانشی توصیفی - تحلیلی است که معاملات و رویدادهای دارای اثر مالی بر واحدهای اقتصادی را توصیف و تحلیل می کند. در جهان امروز رد پای رفتار انسانی در تهیه و ارائه گزارش های مالی ثابت شده است. نمونه این رفتارها، رفتار های سیاسی مدیران است. ریشه اصلی آن نیز تضاد منافع موجود بین مدیران و استفاده کنندگان برون سازمانی از اطلاعات مالی است که از تئوری نمایندگی سرچشمه می گیرد. تصمیمات گرفته شده توسط مدیران لزوماً با خواسته ها و آرزوهای سهامداران منطبق نیست. هر طرف برای این که عاقلانه رفتار کنند اقداماتی را انجام می دهد که برای خودش سودمند باشد، بی آنکه لزوماً نفع طرف دیگر را به حساب آورد. رفتار سیاسی در جایی که مدیران با مسائل مالی روبرو می شوند، بیشتر نمود پیدا می کند، مسئله اینجاست که محاسبه و مدیریت سود یک امر مجازی، ولی قدرت سیاسی و رفتار سیاسی یک واقعیت است. بنابراین می توان انتظار داشت رفتارهای سیاسی مدیران در اطلاعات مالی گزارش شده توسط آنها منعکس گردد. در این مقاله ابتدا نظریه های مربوط به مدیریت سود و هموار سازی سود را توضیح داده، سپس رفتار سیاسی مدیران و عوامل موثر بر آن را شرح داده و در نهایت با ایجاد یک مدل ترکیبی عواملی که در مدیریت سود و رفتار سیاسی مدیران نقش دارند را ارائه می شود.

کلمات کلیدی: مدیریت سود، هموار سازی سود، رفتار سیاسی، تضاد منافع، تئوری نمایندگی

مدل ترکیبی نقش مدیریت سود و هموار سازی در رفتار سیاسی مدیران

نتیجه گیری:

سیاست از عناصر طبیعی تصمیمات راهبردی مدیران است. تصمیم گیری راهبردی به صورت درگیر شدن در منافع مادی تعریف می شود. این کار مدیران را به جانبداری از یکدیگر وادار و به سمت کنترل اطلاعات و تشکیل ائتلاف سوق می دهد. سیاست به یک فرآیند تصمیم گیری راهبردی ضعیف ختم می شود و این رفتار سیاسی در جایی که مدیران با مسائل مالی روبرو می شوند، افزایش یابد. درگیری سازمان های تولیدی با رفتار های سیاسی مدیران ارشد مالی آنها می تواند بر گزارش های مالی ارائه شده از سوی آنها تاثیر گذارد. برخی مدیران مالی به علت، خود نمایی نزد مدیران ارشد سازمانی، نبود اطلاعات کافی، کینه و عداوت با رؤسا و ویژگی های شخصیتی و رفتاری همچون سیاست، شخصیت چند وجهی و ... اقدام به انتشار اطلاعات غیر واقعی می نماید. این عمل از سویی به لحاظ زمانی و مالی هزینه بر بوده و هم دیدگاهی کاذب را از فعالیت های سازمانهای بزرگ، در جامعه به نمایش می گذارد و از سوی دیگر، روند فعالیتهای خود شرکت نیز، تاثیر گذار است زیرا وجود ارقام ناصحیح و ادامه فعالیت بر اساس آنها سازمانها را به بیراهه کشانده و بعد از گذشت مدت مدیدی، روند نزولی یا صعودی کاذب سازمان، هویدایمی گردد. در این مقاله عواملی مانند اندازه شرکت، مالیات بردرآمد، قراردادهای بدهی، انحراف از فعالیتهای عملیاتی، و نوسان پذیری سود، بر مدیریت سود و هموارسازی سود اثر می گذارند و عواملی مانند ابهام در نقش، فشار برای عملکرد عالی، سیستم تصمیم گیری مبتنی بر دموکراسی، اعتماد کم و تخصیص منابع روی رفتار سیاسی اثر می گذارند. که با شناخت عوامل اثر گذار بر مدیریت سود و رفتار سیاسی می تواند تا حدی مدیریت سود و هموار سازی سود توسط مدیران برای کسب قدرت و جایگاه بالاتر را کنترل نمود.

حسابرسی عملکرد و عملیاتی

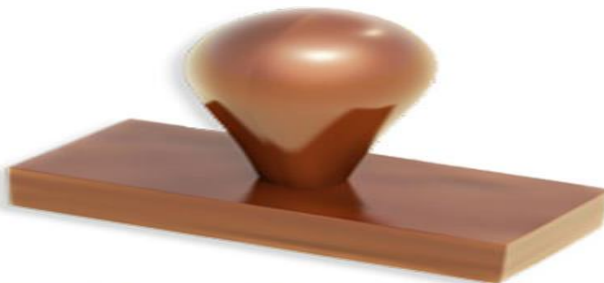
سیستم اقتصادی یک کشور به میزان قابل توجهی به تصمیم‌گیریهای مدیریت در واحدهای اقتصادی بستگی دارد. بدیهی است این تصمیم‌گیریها نقش تعیین‌کننده‌ای در میزان درآمدهای اقتصادی و ثمر بخش بودن فعالیتهای تعیین شده و استفاده بهینه از امکانات تولیدی و خدماتی مؤسسات انتفاعی و غیرانتفاعی کشور دارند. لذا اصولاً صاحبان سهام و یا نمایندگان آنها همواره می‌خواهند بدانند که آیا مدیران اجرایی در تصمیم‌گیریهای خود صحیح عمل کرده‌اند یا خیر؟ و آیا توانسته‌اند از امکانات موجود حداکثر استفاده را کنند یا خیر؟ آیا در مؤسسات افزایش کارایی و رعایت صرفه اقتصادی انجام شده است؟

امروز در محیط اقتصادی که دارای نظامهای متعدد و ابعاد گوناگون است، مدیریت سازمانی تأکید فزاینده‌ای بر ارزیابی صرفه اقتصادی، کارایی و اثربخشی عملیات سازمانی دارد. حسابرسی عملکرد به عنوان ابزاری برای این ارزیابی به کار می‌رود.

در محیطهای رقابتی ضروری است تا مدیران با استفاده از فرایند ارزیابی عملکرد به هدایت صحیح امور در مسیر پیشرفت کار و در جهت اهداف و استراتژی‌های مورد نظر سازمان به شیوه‌ای آگاهانه بپردازند. با توجه به تغییرات و تحولات سریع و افزایش توان و قابلیت‌های رقابتی شرکتها و سازمانها در جهان امروز میزان مطلوبیت عملکرد تک تک اجزای کاری سازمان و مجموع آن می‌تواند به عنوان معیار سنجش موفقیت یک سازمان برای مدیران بسیار حائز اهمیت باشد و با استفاده از آنها می‌توانند به سنجش ارزیابی وضعیت موجود طرحهای استراتژیک سازمان و بررسی عملکرد اجزای کاری آن پرداخته و برای ارتقا و بهبود اثربخشی و کارایی آنها اقدام کنند. گسترش رقابت موجب شده تا مدیریت ارشد در بسیاری از سازمانهای نوین در به دست آوردن موقعیت مناسب در بازار و حفظ آن تمرکز یابد. مدیران دریافته‌اند بسیاری از سیستم‌های سازمانی که انتظار می‌رود برای پیشبرد عملیات مفید واقع شود در جهت عکس اهداف سازمان حرکت می‌کند و موجب عقب ماندگی می‌شود.

حسابرسی عملکرد یک ابزار مفید برای اصلاح این سیستم‌ها و هدایت سازمان به سوی اهداف آن است. در کشور ما مدیریت بخش اعظم منابع اقتصادی بر عهده دولت است و کیفیت مدیریت آن در سرنوشت ملت آثار اساسی دارد. مدیران بخش دولتی باید در برابر مردم و نمایندگان آنان پاسخگو باشند و ابزار این پاسخگویی را بر اساس اطلاعات معتبر فراهم کنند. ماهیت بخش دولتی ایجاب می‌کند که در این بخش، حسابرسی عملکرد علاوه بر رسیدگی به صورتهای مالی و اظهار نظر در چارچوب اصول و ضوابط حسابرسی مالی الزامی شود. از این رو لازم است حسابرسان ضمن استفاده از خدمات متخصصان در زمینه‌های مختلف به ارزیابی کیفیت تصمیم‌گیریهای مدیریت بپردازند و نتیجه‌گیریها و پیشنهادات اصلاحی خود را جهت بهبود هر چه بیشتر مدیریت ارائه کنند.

با توجه به اهمیت بهبود در ارتقا مدیریت در سازمانها به خصوص در بخش دولتی ضرورت دارد که مدیران نسبت به استقرار سیستم‌های جامع کنترل مدیریت اهتمام ورزند و آن را از لحاظ ارزیابی مستمر کارایی، صرفه اقتصادی و اثربخشی مورد بازنگری قرار دهند. در این راستا حسابرسان مدیریت مشابه حسابرسان مالی می‌توانند در جهت بهبود و تقویت این سیستم‌ها نقش مهم و ارزنده‌ای را ایفاء کنند. در نتیجه حسابخواهی مطلوب بخش دولتی هنگامی ایجاد می‌شود که با برنامه ریزی و عملکرد ارگانها بر اساس بیان آشکار اهداف و نتایج مورد انتظار مورد رسیدگی قرار گیرد، بنابراین حسابرسی عملکرد بیان واضحی از رعایت صرفه اقتصادی، کارایی و اثربخشی در عملکرد تمامی سازمانهای بزرگ و کوچک است.

AUDIT

حسابرسی عملکرد

اصطلاح حسابرسی عملکرد (PERFORMANCE AUDITING) یا حسابرسی عملیاتی معمولاً به منظور ایجاد تفاوت بین حسابرسی صورتهای مالی جهت اظهار نظر حرفه‌ای بر روی آن و حسابرسی که جوانب انتخاب شده یک سازمان را خارج از محدوده حسابها رسیدگی می‌کند به کار می‌رود. هدف از این حسابرسی ابتدا تعیین فرصتهایی جهت کارایی و صرفه اقتصادی بیشتر و بهبود اثربخشی در عملیات بوده که این اهداف به موارد مرتبط با اهداف سازمان نیز ارتقا یافت. تفاوت عمده حسابرسیها در اهداف آنهاست. حسابرسی صورتهای مالی درگیر مواردی است که منتهی به اظهار نظر درباره صورتهای مالی می‌گردد و آنچه که حسابرسی عملیاتی نامیده می‌شود با هدف کارایی، صرفه اقتصادی، اثربخشی بیشتر و رسیدن به نتایج سودآور اجرا می‌شود.

تفاوت عمده‌ای در رویکردهای موجود در حسابرسی صورتهای مالی و حسابرسی مدیریت یا عملیاتی وجود ندارد چهار مرحله زیر در هر نوع حسابرسی اجرا می‌شود:

- ۱- بررسی اولیه فعالیتها جهت به دست آوردن پیشینه لازم و ضروری؛
 - ۲- ارزیابی مسئولیتهای مرتبط با فعالیتها در جهت اطمینان و از اختیارات مجاز و محدودیتهای عملی مرتبط؛
 - ۳- مطالعه و آشنایی با خط مشی‌های برقرار شده توسط مدیریت از طریق رسیدگی اثربخشی روشهای عملیاتی و اداری و مشخص ساختن مناطق مشکل آفرین و ضعیف؛
 - ۴- گزارش نتایج حسابرسی و پیگیری جهت اعمال یافته‌ها و پیشنهادات.
- حسابرسی عملکرد بر نحوه به کارگیری منابع سازمان متمرکز است و به سیستم‌های اطلاعاتی و درون سازمانی و دستورالعمل‌ها می‌پردازد و بیشتر به صورت مشاور مدیریت عمل می‌کند. به عبارت بهتر، حسابرسی عملکرد عبارت است از فرایند سیستماتیک ارزیابی صرفه اقتصادی، کارایی و اثربخشی عملیات تحت کنترل مدیریت و گزارش نتایج همراه با توصیه‌هایی برای بهبود عملیات به افراد ذیصلاح و ذینفع.

استانداردها

استانداردهای حسابرسی عملکرد شامل سه بخش استانداردهای عمومی، استانداردهای اجرای عملیات، استانداردهای گزارشگری است.

الف) استانداردهای عمومی:

استانداردهای عمومی سوای استانداردهای اجرای عملیات و گزارشگری به طور مشترک برای حسابرسی صورتهای مالی و حسابرسی عملکرد وضع گردیده است. این استانداردها عبارتند از: شرایط کارکنان مؤسسه حسابرسی، استقلال مؤسسه حسابرسی و حساب‌برسان، مراقبتهای تخصصی و حرفه‌ای و برقراری کنترل کیفیت.

این استانداردها در کلیه مؤسسات حسابرسی، اعم از دولتی و غیر دولتی که حسابرسی برنامه‌ها، فعالیتها و وظایف دستگاههای دولتی، سازمانهای غیر انتفاعی و ... را به عهده دارند، کاربرد دارد.

ب) استانداردهای اجرای عملیات:

۱- برنامه ریزی: عملیات حسابرسی باید به حد کافی برنامه ریزی شود. برنامه حسابرسی باید در کلیه مراحل حسابرسی اجرا گردد. اهداف حسابرسی، حوزه عمل حسابرسی و متدولوژی حسابرسی هیچ کدام جدا از هم نیستند. لذا حساب‌برسان ناگزیرند این سه عنصر را همزمان برنامه ریزی و طراحی کنند.

۲- سرپرستی: کارکنان به طور صحیحی سرپرستی شوند. به منظور تعیین اینکه آیا اهداف حسابرسی در جریان اجرا است، سرپرستی مستقیم حساب‌برسان و سایر اشخاصی که (مشاوران، کارشناسان و امثالهم) به امر حسابرسی می‌پردازند، الزامی است. اصول سرپرستی ایجاب می‌کند برای کارکنان آموزش لازم ترتیب داده شود.

۳- رعایت قوانین و مقررات: هرگاه رعایت قوانین و مقررات برای تأمین اهداف حسابرسی ضرورت داشته باشد حساب‌برسان باید در مورد رعایت قوانین و مقررات به نحوی برنامه ریزی کنند تا اطمینان معقولی از کشف موارد خلاف فراهم شود. در کلیه مراحل اجرای حسابرسی، حساب‌برسان باید نسبت به حالات و رویکردهایی که می‌تواند دال بر اعمال خلاف قانون یا تخطی از قوانین و مقررات باشد، هوشیار باشند.

۴- کنترل‌های مدیریتی: حسابرسان باید درکی از کنترل‌های مدیریتی که به موضوع حسابرسی مربوط می‌شود، به دست آورند. هنگامی که کنترل‌های مدیریت در اهداف حسابرسی مهم هستند، حسابرسان باید مدارک کافی به منظور پشتیبانی از قضاوت‌هایشان در مورد کنترل‌ها، کسب کنند.

۵- مدارک: دستیابی به مدارک مربوط، قابل اطمینان و کافی مبنای معقولی در جهت یافته‌ها و نتیجه‌گیریهای حسابرسان را فراهم می‌کند. کار حسابرسان باید در فرم کاربرگها ثبت و نگهداری شود. کاربرگها باید حاوی اطلاعات کافی باشند تا یک حسابرس مجرب بتواند بدون برقراری ارتباط با حسابرس قبلی، از مدارکی که قضاوتها و نتیجه‌گیریهای در خور اهمیت حسابرسان را به اثبات می‌رساند، پشتیبانی کند.

ج) استانداردهای گزارشگری:

- ۱- گزارش مکتوب: گزارش حسابرسی باید به طور کتبی تهیه و نتایج هر رسیدگی به آن منتقل شود. گزارش حسابرسی به منظور تأمین مقاصد زیر به صورت کتبی تهیه می‌شود:
 - انتقال نتایج حسابرسی به مسئولان در کلیه سطوح؛
 - نتایج حسابرسی کمتر در مظان سوء تفاهم قرار می‌گیرد؛
 - نتایج حسابرسی در معرض بازرسی همگانی قرار می‌گیرد؛
 - تسهیل پیگیری.
- ۲- ارائه به موقع گزارش: گزارش حسابرسی باید به طریق مقتضی منتشر شود تا اطلاعات لازم برای استفاده به موقع در اختیار مقامات اداری و اشخاص ثالث ذینفع قرار گیرد. گزارش ولو اینکه با نهایت دقت تهیه شده باشد، ولی به موقع در اختیار تصمیم‌گیرندگان قرار نگیرد، از ارزش لازم برخوردار نخواهد بود. بنابراین، حسابرسان باید برای انتشار به موقع گزارش حسابرسی، برنامه ریزی لازم را معمول دارند.
- ۳- محتوای گزارش: در گزارش حسابرسی باید اهداف، حوزه عمل و متدولوژی حسابرسی بیان شود؛
- ۴- ارائه گزارش: گزارش باید کامل، دقیق، قابل اثبات، قانع‌کننده و تا آنجا که موضوع اجازه می‌دهد شفاف و مختصر باشد؛
- ۵- توزیع گزارش: گزارش کتبی حسابرسی باید توسط مؤسسه حسابرسی به مقامات مسئول سازمان تحت رسیدگی، مراجع ذیصلاح سازمانهایی که خواستار انجام حسابرسی بوده‌اند، یا ترتیب اجرای آن را داده‌اند از جمله سازمانهایی که وجوهی به سازمان تحت رسیدگی پرداخت کرده‌اند، تسلیم شود، مگر آنکه منع قانونی و یا ملاحظات دیگری وجود داشته باشد.

اصول حسابرسی عملکرد

حسابرسی عملکرد شامل اصول زیر است:

- ۱- حسابرسی عملکرد باید به عنوان جریانی کاملاً مستقل و بی‌طرفانه تلقی گردد؛
- ۲- حسابرسی عملکرد ابزاری است در اختیار مدیریت برای شناخت مشکلات و رفع تنگناها و نگاهی عیب‌جویانه و انتقادی ندارد.
- هدف حسابرسی عملکرد انتقاد از عملیات جاری نیست بلکه هدف، بررسی عملیات از طریق همکاری با مدیریت و کارکنان، و تدوین برنامه‌ای برای پیشرفت عملیات است. مؤثرترین راه دستیابی به این امر، همکاری با کارکنان صاحبکار در حوزه‌هایی است که آنان شناخت لازم را از نقاط ضعف را دارند و در عین حال مایل به همکاری نیز هستند. مفهوم حسابرسی عملکرد باید به عنوان یک برنامه داخلی بازرگری در جهت اقتصادی و کارا کردن عملیات سازمان در نظر گرفته شود تا نتایج فزاینده‌ای را در پی داشته باشد؛
- ۳- ارزشیابی عملکرد در ارتباط با مجموعه امکانات و عوامل محدود کننده فعالیتها مورد نظر قرار می‌دهد؛
- ۴- در حسابرسی عملکرد باید با مسایل مسئولانه و متعهدانه برخورد کرد؛
- ۵- در انجام حسابرسی عملکرد طرز فکر مدیریت دخالت داده می‌شود؛

۶- حسابرسی عملکرد توسط افراد متخصص و آگاه به وضعیت مورد رسیدگی انجام می‌شود. پیشرفت و موفقیت در دستیابی به مزایای حسابرسی عملکرد تا حد زیادی به مهارت‌های حسابرسان و طرز فکر مدیریت نسبت به آنان بستگی دارد. حسابرسانی که مأمور انجام چنین مسئولیتی می‌شوند باید توانایی‌های لازم را در زمینه حسابرسی مالی، مدیریت و محیط‌های عملیاتی داشته باشند. ویژگی‌های یک حسابرس خوب در این زمینه عبارت است از:

کنجکاوی؛ توانایی تجزیه و تحلیل؛ توانایی متقاعد سازی؛ قضاوت خوب حرفه‌ای؛ آگاهی متعارف؛ بیطرفی؛ مهارت برقراری ارتباط؛ استقلال؛ اعتماد به نفس. علاوه بر ویژگی‌های بیان شده، توانایی مشخص کردن نارسائی‌های عملیاتی، توانایی مشخص کردن نواحی بحرانی و مشکل آفرین، خلاقیت در تکمیل مجموعه‌ای از تکنیک‌ها و مهارت انتقال نتایج حاصل از حسابرسی از دیگر خصوصیات حسابرسی عملکرد است.

ارتباط با مفهوم کنترل‌های مدیریت

نظر به اینکه تصمیم‌گیری‌های مدیریت، انجام فعالیتها و نتایج به دست آمده از آن در هر سازمان از درون سیستم‌های اطلاعاتی آن می‌گذرد و سیستم برنامه ریزی و کنترل مدیریت جزئی از سیستم‌های اطاعتی موجود است. لذا مطالعه و آزمون کنترل‌های مدیریت در انجام حسابرسی عملکرد از ضروریات است. اصطلاح کنترل مدیریت، کل سیستم واحد مورد رسیدگی را در برمی‌گیرد بنابر این، کنترل‌های مدیریت فعالیت‌های داخلی و خارجی مدیریت را شامل می‌شود. سیستم مزبور شامل برنامه ریزی، سیاستگذاری و تدوین روشها و همچنین اقدامات واقعی انجام شده برای اداره امور واحد رسیدگی است که برای بهبود اجرای مؤثر مسئولیت‌های محوله بر اساس روشها و نتایج مورد انتظار طراحی می‌شود. کنترل‌های مدیریت نه تنها شامل کنترل‌های داخلی بلکه در برگیرنده کنترل‌های خارجی منجمله قوانین جاری کشور، محدودیتهایی که توسط سازمانهای مسئول کشور برای واحد در نظر گرفته شده است، شرایط بازار، امکانات استقراض، دریافت یارانه، محدودیتهای توزیع و قیمت‌گذاری محصول، پیشرفتهای فناوری و محدودیتهای وضع شده توسط شرکتهای اصلی برای شرکتهای فرعی خود نظیر کنترل توزیع سود و کنترل قیمت فروش و توزیع محصولات است.

سه وجه تمایز اصلی بین کنترل‌های مدیریت و کنترل‌های داخلی به شرح زیر است:

- ۱- تأکید فزاینده بر نیاز به بیان هدفهای سازمان و برقراری ارتباط نزدیک آن با کنترل‌های مدیریت؛
 - ۲- تأکید فزاینده بر کنترل‌های خارجی در مقایسه با کنترل‌های داخلی؛
 - ۳- گسترش کنترل به منظور در بر گرفتن کلیه فعالیت‌های مدیریت نظیر تولید، حمل و نقل، تحقیق به جای تنها تأکید بر فعالیت‌های حسابداری.
- دسترسی به اهداف کارایی و صرفه اقتصادی و اثربخشی به کنترل‌های مدیریت خوب بستگی دارد که مسئولیت مزبور بر عهده مدیریت واحد مورد رسیدگی است.

کنترل‌های مدیریت شامل روشها و خط مشی‌هایی جهت حصول موارد ذیل است:

- برنامه ریزی، سازماندهی و رهبری و کنترل عملیات؛
- تأیید اینکه منابع طبق قوانین و مقررات مورد استفاده قرار می‌گیرد؛
- محافظت از منابع در مقابل سوء استفاده و هدر رفتن؛
- اندازه‌گیری، تنظیم و گزارشگری عملکرد واحد اقتصادی؛
- اطمینان از دستیابی به اهداف؛
- اطمینان از اینکه به داده‌های قابل اعتماد و معتبر دسترسی داشته، نگهداری شده و در گزارشهای سالانه و سایر مدارک به درستی افشا می‌شود.

شناسایی نواحی مشکل آفرین

تکنیک‌های زیادی وجود دارد که حسابرس بتواند با آگاهی بیشتر نواحی مشکل آفرین را مشخص کند که در اینجا به تعدادی از آنها اشاره می‌کنیم:

- ۱- بررسی فعالیت‌ها: اینکه اطلاعات از چه طریق به دست می‌آید و یک فعالیت چگونه انجام شود و نحوه کنترل آن چگونه است می‌تواند موارد غیر قابل کنترل یا مستعد آن را مشخص کند.
در یک عملیات خرید، سه مرحله زیر می‌تواند نقاط کلیدی باشد:
الف) تعیین میزان و کیفیت مواد خریداری شده؛
ب) روشهای دستیابی به بهترین قیمت؛
ج) روشهای تعیین درست کمیت و کیفیت.
اگر در ارتباط با خریدهای عمده، حسابرس به این نتیجه برسد که این مراحل نیاز به بازنگری دارد او باید قضاوت خود را بر روی آن عملیات متمرکز کند.
- ۲- مرور گزارشهای مدیریتی: مرور گزارشهای داخلی که خود مدیریت به طور منظم برای به دست آوردن اطلاعات از آنها استفاده می‌کند، نیز می‌تواند اطلاعات با ارزشی درباره نواحی مشکل آفرین و ضعیف و شرایط و انجام کارها در اختیار حسابرسان قرار دهد.
- ۳- مرور گزارش بازرسان و حسابرسان داخلی: حسابرس در اینگونه موارد باید به دلایل وقایعی که نکات ضعیف در سیستم مدیریتی را برایش آشکار می‌کند و به مدیریت عالی جهت رفع آن ارجاع نشده است، توجه کند.
- ۴- بازرسی فیزیکی: بازرسیهای فیزیکی فعالیتهای سازمانی می‌تواند یک روش مفید برای مشخص کردن عدم کارایی یا مشکلاتی باشد که مورد توجه حسابرس است، که می‌توان به انباشت مازاد تجهیزات و مواد، ابزار کم مصرف، کارمندان بی‌انگیزه، عودت محصولات از سوی مصرف کنندگان یا مشتریان، دور ریختن مواد مفید و شبیه این موارد اشاره کرد.
- ۵- بررسی و پیگیری رویدادها: یکی از راههای مفید جهت به دست آمدن بینش عملی درباره روشها می‌تواند تعقیب تعدادی از رویدادهای سازمان به طور کامل و از ابتدا تا انتها باشد.
- ۶- مصاحبه با کارکنان: حسابرس می‌تواند اطلاعات با ارزشی از طریق مصاحبه با کارکنان به دست آورد و میزان مؤفقت در دستیابی به اطلاعات مفید در این زمینه به شهرت حسابرس و سوالات مطرح شده توسط او بستگی دارد.

مقایسه با حسابرسی صورتهای مالی

علاوه بر اختلافات اشاره شده در بخشهای قبلی، حسابرسی عملکرد برخلاف حسابرسی صورتهای مالی دارای اهداف و رویکردهای کلی تری است. حسابرسی عملکرد حرفه‌ای مستلزم انواع مهارتهاست و دارای یک ارتباط اثربخش با تمام سطوح سازمانی و ارزیابی تمام جوانب یک سازمان است. بخشهای مالی و حسابداری، تولید، مهندسی و کنترل موجودی، خدمات مشتریان، اعتبارات، خرید، پرسنلی و اداری، پردازش اطلاعات و بازاریابی و فروش از قسمتهایی هستند که می‌توانند مشمول حسابرسی عملکرد قرار گیرند.
حسابرسی عملکرد حدود بیشتری از مسئولیتهای مدیریت را شامل می‌شود و هدف آن تعیین فرصتهایی برای کارایی و صرفه اقتصادی بیشتر و بهبود اثربخشی در اجرای روشها و عملیات است.
حسابرسی عملکرد به عنوان یک شکل مدرن حسابرسی در مقایسه با حسابرسی صورتهای مالی و حسابرسی رعایت، است.

تفاوت اصلی بین حسابرسی عملکرد و حسابرسی سنتی در نقش حسابرس است که در حسابرسی عملکرد نقش حسابرس بیشتر ارزیابی فعالیتها است.

از تفاوتهای حسابرسی مالی و حسابرسی عملکرد می‌توان به نحوه مدیریت آن نیز اشاره کرد که حسابرسی مالی طی یک چرخه سالانه تکراری انجام می‌شود در صورتی که حسابرسی عملکرد به صورت پروژه مجزا انجام می‌شود. یکی دیگر از تفاوتهای موجود بین این دو نوع حسابرسی در سطح استاندارد بودن آنهاست که در آن طرح ریزی حسابرسی عملکرد در قالب یک شکل استاندارد ثابت بسیار مشکل است.

حسابرسی عملکرد همواره دارای رهنمودهای لازم برای نقاط ضعف مربوط به عملکرد مدیران است و به مدیران واحد اقتصادی کمک می‌کند تا برای غلبه بر مشکلات و مسائل خود توصیه‌های لازم را به دست آورند و به این ترتیب زمینه برای بهبود و بهسازی اجرای یک طرح، برنامه یا عملکرد سازمان و ارتقای کیفیت اجرای کارها هرچه بیشتر و بهتر فراهم شود.

حسابرسی عملکرد برخلاف حسابرسی صورتهای مالی، کمی بوده و عامل تجزیه و تحلیل در آن جایگاه خاصی دارد و نیز ضمن کمک به تخصیص بهینه منابع واحد اقتصادی، محدودیت فزونی منافع بر مخارج را بیشتر مدنظر قرار می‌دهد.

چه کنیم با گرفتن چک، کلاه سرمان نرود؟

چک‌های بی‌محل این روزها به قدری زیاد شده‌اند که دیگر نمی‌توان مانند سابق، از پاس شدن چک‌ها مطمئن شد. در این شرایط برای جلوگیری از کلاهبرداری از طریق چک باید چه کنیم؟ به گزارش خبر آنلاین، مشکل صدور چک بلامحل این روزها در بازار، همه‌گیر شده است. این که چگونه می‌توان از صدور چک بلامحل جلوگیری کرد، مسئله‌ای است که ذهن بسیاری از فعالان اقتصادی با آن درگیر است. یکی از مخاطبان سرویس مشکلات مردم در این باره پرسیده: شخصی که چند دسته چک دارد تا آخرین برگ چک‌هایش می‌تواند چک بلامحل صادر کند؟ آیا بانکها با سیستمی به هم متصل نیستند که از صادر شدن چک‌های بیشتر تا تمام نشدن دسته چک جلوگیری کنند؟

در پاسخ باید گفت طبق قانون چک، امکان عدم مجازات کیفی صادر کننده چک بلامحل زیاد است و صدور چک‌های وعده دار، ضمانتی، بدون تاریخ، مشروط و سفید امضا دارای مجازات کیفی نیست و فقط می‌توان وجه آن را به همراه سایر هزینه‌ها مانند هزینه دادرسی و تاخیر تادیه از بدهکار مطالبه کرد.

از سوی دیگر دیوان عدالت اداری در یک رویه وحدت رویه اعلام کرده مطابق قانون چک، تنها دارندگان حسابهای جاری که چک بی‌محل صادر کرده باشند و چک صادره آنها وصف کیفی پیدا کرده و برای آن کیفیخواست صادر شده، از داشتن دسته چک به مدت سه سال محروم خواهند شد، لذا می‌توان انتظار داشت کسانی که چک‌های وعده دار و ... صادر می‌کنند، در صورت صدور چک بلامحل، از داشتن دسته چک محروم نخواهند شد. پس مشکل گیرندگان چک دو تا است، یکی عدم مجازات کیفی در صورت صدور چک بلامحل که فقط از لحاظ حقوقی قابل تعقیب است و دیگری عدم محرومیت دارندگان دسته چک که صدور چک بلامحل توسط آنها منجر به صدور کیفیخواست نشده است. به بیان دیگر ممکن است هر کسی که چک صادر می‌کند، در حال حاضر هم چک بلامحل غیرقابل تعقیب کیفی داشته باشد و به اصطلاح حساب او در بانک، خوب نباشد. برای این وضعیت باید چه کرد؟

بهترین راهکاری که در معاملات بر اساس چک انجام می‌شود، دو راهکار اساسی است: ابتدا، نباید چک را از شخصی که نمی‌شناسیم، دریافت کنیم. قبل از دریافت چک، با اخذ شماره حساب صاحب دسته چک، باید از بانک مربوطه سؤال کرد آیا حساب جاری دارنده دسته چک، دارای چک برگشتی است؟ در صورت مثبت بودن پاسخ این پرسش، احتیاط بیشتری در قبول چک باید انجام داد. گروه دوم راهکارها هنگام دریافت چک است که باید در نظر گرفت. برخی از این راهکارها، عبارتند از اینکه چک در حضور خودمان نگارش شود، امضا شود و تاریخ زده شود. چرا که امکان دارد تفاوت در نوع استفاده از جوهر و خودکارها موجب سقوط جنبه کیفی چک شود. حتی دیده شده برخی کلاهبرداران با خودکارهای مخصوصی که رنگ جوهر آنها پس از چند ساعت ناپدید می‌شود اقدام به صدور چک کرده‌اند. بهتر است خودکار خودتان را که مطمئن هستید رنگ جوهر ثابت و معمولی دارد در اختیار صادر کننده چک بگذارید.

بعضا وارد کردن شماره چک‌ها، در داخل قراردادها و مدارک، موجب سقوط جنبه کیفی چک می‌شود. چرا که اثبات کننده وعده دار بودن چک است و حسب قوانین و مقررات مربوط به چک، چک وعده دار صرفاً جنبه حقوقی دارد. چک را در تاریخ سر رسید خودتان به بانک محال علیه ببرید و برگشت بزنید. اگر چک را به حساب بخواهید چون عمل به حساب خواباندن چک اثبات می‌کند چک قبل از فرارسیدن موعد دریافت آن، صادر شده، موجب سقوط جنبه کیفی آن است چون دهنده وعده دار بودن چک است.

از دریافت چک‌هایی که دارای خط خوردگی زیاد است امتناع کنید چرا که چک‌هایی که در آن خط خوردگی زیاد باشد مشکوک به کلاهبرداری است.

مشتربانی که دسته چک ندارند ولی با تک برگ چک معامله می‌کنند هم مشکوکند. چون معمول این است که در تک برگ چک، صاحب حساب، تاریخ صدور و گیرنده را می‌نویسد.

حسابداری زیست محیطی

در عصر حاضر باتوجه به وجود برخی از محدودیتهای زیست محیطی به ویژه در تجارت جهانی و تنگ شدن عرصه رقابت، به ناچار بعضی شرکتهای انتفاعی از یک سو برای رفع این محدودیتها و دستیابی به درآمد بیشتر و یا کسب محبوبیت تجاری، مجبور به تحمل هزینه های زیست محیطی بوده و ازسوی دیگر برای ارزیابی مثبت عملکرد خاص حفاظت از محیط زیست، ناچار به کاهش هزینه های مزبور هستند. برای مدیریت بر هزینه های زیست محیطی اولین نیاز لزوم شناسایی آنهاست و همین طور هزینه یابی محیطی فعالیت است که می تواند موجب افزایش ارزش شرکت گردد.

استاندارد بین المللی ایزو سری ۱۴۰۰۰ یک سیستم کنترل مدیریتی است که عملکرد زیست محیطی شرکت را به گونه ای تعریف می کند که نیازمندیهای این استاندارد را پوشش دهد و در مجموع برای این هدف است که شرکت بتواند فرایندها، ارتباطات و فعالیتهای خود را بدون ضرر به محیط زیست به انجام برساند. برخی شرکتهای تجاری ایرانی از جمله شرکتهای فعال در بورس اوراق بهادار تهران، به ایجاد سیستم مدیریت زیست محیطی اقدام کرده و اگرچه در این راستا هزینه های واقعی به شرکت تحمیل می شود، لیکن در مقابل هزینه ها، منافع و ارزش افزوده ای را به دنبال خواهد داشت. موضوع حسابداری فعالیتهای زیست محیطی در قالب یک فعالیت مستقل قابل ارزیابی است و از یک طرف بنابه دلیل پیروی از یک الگوی بهبود مستمر در فرایند اجرای ممیزی زیست محیطی، بازخورد لازم سیستم اطلاعاتی حسابداری، تکمیل کننده ممیزی مزبور بوده، امکان ارزیابی عملکرد مدیران را در راستای بهبود مستمر عملی می سازد. از طرف دیگر، گزارشگری مالی برون سازمانی، در خصوص عملکرد زیست محیطی، می تواند هزینه و منفعت برنامه های زیست محیطی و اهداف مدیریت را برای استفاده کنندگان خارجی فراهم سازد و اگرچه برخی از منافع ناشی از تحمل هزینه های زیست محیطی صرفاً کیفی است و قابل اندازه گیری عینی نیست، لیکن با افشای مناسب در گزارشگری مالی می توان دیدگاه مثبتی در میان سهامداران و بازار سرمایه ایجاد کرد و به تبع آن از طریق افزایش (PRICE/EARNING PERSHARE)P/E و نهایتاً افزایش ارزش روز سهام، موجب افزایش ثروت سهامداران گردید.

باتوجه به مشکل عدم وجود اطلاعات حسابداری با صحت و دقت بیشتر در شرکتهایی که در کنار فعالیت اصلی خود، فعالیتهای زیست محیطی را هم مدیریت می کنند، ضرورت وجود یک سیستم هزینه یابی مناسب احساس می شود.

در حال حاضر نگرش تازه ای نسبت به آثار زیست محیطی ناشی از فعالیت صنعتی موسسات انتفاعی بروز کرده است که این موضوع نگاه موسسات انتفاعی را از طراحی محصول و فرایندها تا خدمات پس از فروش دچار تغییرات عمده ای کرده است. این در حالی است که ارزش واقعی منابع طبیعی از جمله هوا، زمین، آب و غیره که برای تولید محصولات مختلف صرف می شود، در بهای تمام شده محصولات تولیدی به درستی منعکس نمی شود و صنایع سبز علی رغم تحمل هزینه های محیطی داخلی نسبت به صنایع غیرسبز مشابه، محصولاتی با کاربرد یکسان تولید می کنند. از این رو مدیریت نه تنها در خصوص کارآیی و اثربخشی فعالیت موسسه تحت سرپرستی خود مسئول است بلکه در مقابل هر آنچه که در قبال فعالیت انتفاعی، درمورد مشکلات محیطی بروز می کند، نیز مسئول است. یک واحد انتفاعی در کنار مسئولیتهای اقتصادی ناچار است مسئولیت محیطی و یا اجتماعی را نیز بپذیرد.

حسابداری زیست محیطی

حسابداری محیط زیست کاربردهای متفاوتی دارد که از جمله می توان حسابداری درآمد ملی، حسابداری مالی و یا حسابداری مدیریت را نام برد، در حالی که حسابداری درآمد ملی از دیدگاه یک مقیاس اقتصاد ملی به منابع و مصارف طبیعی نگاه می کند لیکن حسابداری مالی از نگاه استفاده کنندگان گزارشهای مالی به جهت تصمیم گیری و ارائه مسئولیتهای عمومی موضوع را بررسی می کند و بالاخره حسابداری مدیریت به عنوان یک سیستم اطلاعاتی با هدف پشتیبانی تصمیمات مدیریتی به موضوع نگاه می کند.

به جهت حساسیت موضوع زیست محیطی چه به عنوان یک الزام برون سازمانی و یا درون سازمانی، حسابداری زیست محیطی با قصد هزینه یابی فعالیتهای زیست محیطی پیوند می یابد و موضوع هزینه به جهت واقعی بودن آن و تأثیری که بر عملکرد اقتصادی بنگاه انتفاعی می گذارد بسیار حائز اهمیت است. آثار هزینه های زیست محیطی در فعالیت اقتصادی زمانی قابل توجیه خواهد بود که نکات مثبتی در عملکرد آتی بنگاه انتفاعی به همراه داشته باشد.

هزینه یابی زیست محیطی

حسابداری مدیریت به عنوان یک سیستم پشتیبانی تصمیم در برخورد با هزینه های واقعی متحمل توسط بنگاه تجاری به ناچار هزینه های زیست محیطی را از سایر هزینه ها تفکیک کرده و با نگاهی متفاوت به ارائه اطلاعات مالی در این خصوص می پردازد. مدیریت بر هزینه از یک سو با عوامل خارجی و از سوی دیگر با عوامل داخلی بنگاه اقتصادی درگیر است. اگر عامل خارجی را رضایتمندی مشتری تلقی کرده، آنگاه کاهش هزینه از طریق شناسایی عوامل آن با هدف حذف فعالیتهای بدون ارزش افزوده مواجه است و طیف آن عوامل از طراحی محصول تا خدمات پس از فروش را شامل می گردد. در حالی که عامل خارجی، رضایتمندی زیست محیطی باشد، آنگاه کاهش هزینه از طریق شناسایی عوامل آن با هدف حذف فعالیتهای بدون ارزش اقتصادی مشکل خواهد شد. به عبارتی هزینه های زیست محیطی گاهی فاقد ارزش افزوده قابل تقویم بوده و بنگاه اقتصادی بنابه این محدودیت تمایلی به حذف فعالیتهای مخرب زیست محیطی ندارد، لیکن کنترل و کاهش هزینه این گونه فعالیتهای برنامه ریزی می کند و این به آن معناست که مدیریت بر هزینه زیست محیطی با هدف رضایت محیطی عملی است و برای انجام آن ناگزیر به تفکیک هزینه و انتخاب شاخصهای مناسب است.

گزارشگری زیست محیطی

از آنجایی که حسابداری زیست محیطی گزارشگری زیست محیطی را نیز دربردارد و عملکرد زیست محیطی از دید استفاده کنندگان گزارشهای مالی حائز اهمیت است، لیکن اهداف گزارشگری عملکرد اقتصادی با اهداف گزارشگری زیست محیطی کاملاً انطباق نداشته، لذا به جهت محدودیت موجود در علائق استفاده کنندگان، نیاز به الزامات گزارشگری ویژه احساس می گردد. از آن جهت که بنگاههای انتفاعی مخارجی را تحت موضوع زیست محیطی متحمل می شوند، لذا ارائه یک تصویر از عملکرد زیست محیطی که حاوی منافع حاصل از تحمل هزینه های مزبور باشد، با توجه به ساختار موجود حسابداری، دشوار است، به این جهت بسیاری از بنگاههای انتفاعی هزینه فعالیتهای زیست محیطی را بدون مقابله با منافع آن، تنها به عنوان اقلام هزینه ای منظور کرده و در گزارشگری مالی به گونه ای موثر آنها را افشاء نمی کنند. افشای هزینه های زیست محیطی در راستای حفظ ثروت سهامداران موجبات افزایش ارزش بنگاه انتفاعی را فراهم می سازد. و اگرچه منافع اینگونه هزینه ها قابل تقویم به ریال نیست، ولی درعین حال ایجاد تمایز در بنگاه انتفاعی به عنوان یک صنعت سبز را موجب می گردد و علی رغم وجود مزیتها در حفظ بازار رقابتی در میان صنایع مشابه غیرسبز، از طریق ایجاد محبوبیت اجتماعی، آثار مفید و موثری بر قیمت سهام اینگونه بنگاهها در بازار بورس اوراق بهادار خواهد داشت، لذا گزارشگری زیست محیطی با نگاه دقیق تری باید مورد توجه مدیران واحدهای اقتصادی باشد، به ویژه واحدهایی که در زمینه زیست محیطی متحمل مخارج زیادی می گردند.

